μα ἕνας καπετάνιος φενζιότρατας, ἔπιασε ἕνα μεγάλο ψάρι, ποὺ τὸ πούλησε 800 δραχμὲς στὸν Πειραιά.

— Σὰν νὰ ἦταν θόδι !

Εἶναι δὲ τόσο πεπειραμένοι, ποὺ βρίσκουν μέσα στὸ ἀπέραντο τὸ πέλαγος τὸ μέρος ποὺ πιγγίκιαν τὰ βατόρια, καὶ μὲ κλειστὰ τὰ μάτια ἀκόμα !

Μὰς ἔλεγε δὲ γιὰ ἕνα πλοῖο ποὺ ναυλάγησε κοντὰ στὸν Πλατσαμώνα. Ὁλόκληρο δράμα ἡ ἱστορία τοῦ καταποντισμοῦ αὐτοῦ.

Τὸ πλοῖο δὲν εἶχε γιὰ ἐπιβάτη, παρὰ μιὰ γρῆρα ἀπὸ τὴ Βόλο, μονοχά. Λύτη ἔφευγε γιὰ νὰ πάῃ στὴ Σκόπελο. Εἶχε μαζύ της καὶ ἕνα κιβωτιο γεμάτο λίρες. Λίρες πραγματικές. χρυσές... Χιλιάδες λίρες, δὲν θυμοῦμαι πόσες, ἀκριβῶς.

"Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ φύγουν, ὁ οὐρανὸς ἦταν γεμάτος σύννεφα καὶ ἡ χῆρα ἐδίσταζε νὰ μπῇ. Εἶχε ἰδῆ καὶ ἕνα ὄνειρο κακό.

— Βρέ, τὰ ὄνειρα, τώρα θ' ἀκοῦμε ; τῆς εἶπε ὁ καπετάνιος !... Ἔμπα μέσα καὶ δὲν ἔχεις φόβο !... Τάλα θὰ γίνῃ ἡ θάλασσα. Θὰ πέσῃ ὁ ἀέρας παραμέσα...

Σὰν ξεμπουνάρισαν ὅμως ἐξω, σ' ἀνοιχτὰ καὶ τὸς πιάνει ἡ φορτούνα, ἀντὶ νὰ πάῃ τὸ κατέι, ὅπως λογάριαζε στὴ Σκόπελο, τὸ ἔρριξε ἀπάνω στὸν Θερμαϊκό. Ἔπειτα ἕνας νοτιάς, τὸ ἀναποδογύρισε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸν Πλατσαμώνα.

"Ὅλοι πῆγανε στῆς θάλασσας τὸν πάτο καὶ οἱ ναῦτες καὶ ἡ χῆρα καὶ ἡ λίρες καὶ τὸ κιβώτό της, ὅπου τὶς εἶχε...

Μόνον ὁ καπετάνιος γλύτωσε, ἀλλὰ κατὰ τρόπο μυθιστορηματικό.

— Σάββας λέγεται, γιατὶ ζῇ ἀκόμα καὶ εἶναι Σάμιος.

Τὰ κόμματα τὸν πέταξαν ἀναίσθητο. Ἐξ στὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ Πλατσαμώνα. Κάποιος χωρικὸς ποὺ πέρναγε, τὸν εἶδε νὰ τὸν δέρνουν στὴν ἄμμο τὰ νερά, τὸν πέρασε γιὰ πεθαμένον καὶ θέλησε νὰ τοῦ ἄγλῃ καὶ νὰ τοῦ πάρῃ τὸ χρυσὸ δαχτυλίδι ποὺ φοροῦσε. Τὰ δάχτυλα τοῦ καπετάνιου εἶχαν φουσκώσει ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ δὲν ἔβγαινε τὸ δαχτυλίδι.

Τότε ὁ χωρικὸς ἔβγαλε τὸ μαχαίρι του γιὰ νὰ κόψῃ τὸ δάχτυλο τοῦ πνιγμένου.

Μιὰ γυναίκα ποὺ μάζευε «κόπελλα» (ἔλα μικρὰ ποὺ ἀνάζει ἡ θάλασσα) στὴν ἀκρογιαλιά, σὰν εἶδε τὸ ἀνοσιούργημα ποὺ θὰ γινότανε, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Μή! Μή! Μή! Δὲν φοβᾶσαι τὸ Θεό!...

Τῆς γυναίκας ἡ φωνὲς σταματήσανε τὸν χωρικό, κι' ἔκαμαν νὰ μαζευτῆ κόσμος.

Σὰν εἶδαν τὸν πνιγμένο, εἰδοποίησαν τὴν ἀστυνομία. Καὶ καθὼς ἀνασκαλεύδαν, οἱ χωροφύλακες τὸν ναυαγισμένο, γιὰ νὰ τοῦ βροῦνε τὴν ταυτότητα, εἶδανε πῶς ἤτανε ζεστός.

— Μωρὲ ἀκόμα ζῇ ὁ ἄνθρωπος !

Θέλησε μὲ τὸ πούλαγο νὰ μπῇ μέσα στὸ ἀστεῖο !

"Ἀπὸ δῶ τὸν ἔχουν, ἀπὸ κεῖ τὸν ἔχουν τὸν συνέφερα... Κι' ἀκόμα ζῇ ὅς τὰ σήμερα καὶ χαίρεται τὸν κόσμο.

Καπετὰν - Σάββας λέγεται καὶ εἶναι, εἴπαμε, ἀπὸ τὴ Σάμο !...

Ἄλλη μιὰ φορὰ πάλι στὸν εὐρωπαϊκὸ πόλεμο, ἡ τράτα ἔπιασε ἕνα ὑποβρύχιο γερμανικό. Ἀός' του τὸ ὑποβρύχιο νὰ φύγῃ, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε, ἀλλὰ καὶ ἡ τράτα ἦταν ἀβύθιστο νὰ κινῆθῇ.

— Δὲν μποροῦσε ἕνα ὑποβρύχιο, ρωτᾶ, νὰ φύγῃ ἀπὸ μιὰ τράτα !

— Δὲν μπορεῖ ! "Αν μάλιστα ἡ τράτα εἶναι ἀνεμιδτρατα μπορεῖ καὶ νὰ τὸ τραβήξῃ ἔξω !

Τί νὰ κάνῃ ὁ καπετάνιος ἔκουε τὰ σχοινιὰ τῆς τράτας γιὰ νὰ γλυτώσῃ.

Σὲ λίγο πλάκωσαν τὰ ἐγγλέζικα ἀντιτορπιλλικὰ καὶ δουλιάξανε τὸ ὑποβρύχιο.

Εὐχαριστημένοι οἱ "Ἑνγλέζοι, μοίρασαν παράδες στοὺς τρατάρηδες καὶ ἐπλήρασαν καὶ τὴν ἀξία ποὺ εἶχανε τὰ δίχτυα, στὸν καπετάνιο.

— "Ωστε ἡ «τράτα μας» δὲν εἶναι μόνον... «κουρελλοῦ», ἀλλὰ καὶ Μπουμπουλίνα! Καὶ πιάνει καὶ λίρες ἀπὸ τὸν θυθό.

— Ἡ τράτα εἶναι ὅ,τι θές, καὶ στοὺς τρατολόγους ὁα θρῆν. ο,τι ἀ:θρόπους θέλεις !...

— "Οπως στὴ λεγεώνα τῶν Ξένων τῆς Γαλλίας, εἶπε κάποιος.

"Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ οἱ ψαροκυνηγοὶ ἄρχισαν πάλι τὸ τραγοῦδι τους.

"Ἐπιούλησα τὴν τράτα μου,
«μὸ' στὴ Θεσσαλονίκη
κι' ὅς ποὺ νὰ πάω σπίτι μου,
δὲν εἶχα μπαλλίκι...
Σόρα «πάνιτζο» στὸν ἄέρα,
ν' ἀνεμίσῃ ἡ τραντέρα (σημαία)

— Καὶ ὅμως, λέει ὁ καπετάνιος, πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι καλοὶ νοικοκυρεῖοι καὶ ὅλα τὰ χρήματα ποὺ πιάνουν τὰ σπέλλοιντ στὰ σπίτια τους...

— Ποῦ κοιμοῦνται στῆς κακοκαιρίες ;

— Μέσα στὰ πλεούμενα ἢ ἀν εἶναι κοντὰ σὲ λιμανάκι, μέσα στὰ καφενεῖα ἀπάνω στοὺς πάγκους ἢ στὰ μαφρικὰ καθίσματα. "Οταν πιάνῃ φορτσόνα καὶ σταματᾶει ἡ βουλειὰ, τότε ὁποφέρουνε οἱ τρατολόγοι. Καὶ μερίδιο, δὲν παίρνουνε καὶ ὅ,τι ἔχουν τὸ ξοδεύουνε στὰ καφενεῖα. Καὶ οἱ καφετζῆδες τοὺς ἐκμετταλλεύονται, καμμιὰ φορὰ !...

Καὶ μοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορία ἑνὸς μικροκαφετζῆ τῆς Καλκιδικῆς, ποὺ ἔγραφε τὰ θεριαεῖδια τοῦ, στὸ... ταβάνι τοῦ καταστήματος, διαθέτοντας γιὰ τὸν κάθε πελάτη καὶ μιὰ σανίδα, γιὰ... κατσάκιχο.

Ὁ καφετζῆς αὐτὸς συνήθιζε κάθε μεσημέρι ποὺ κατέβαινε στὸ μαγαζί του νὰ ρωτᾶῃ τὸν ὑπάλληλό του:

— Ὁ κὼρ' Γιώργης ἤρθε σήμερα ;

— "Ἤρθε.

— Γράψ' του μιὰ γραμμὴ στῆ σανίδα του. Ὁ μπάρμπα - Γιάνης ἤρθε ;

— Ναί.

— Γράψε του μιὰ κι' αὐτοῦ.

"Ὅταν ὁ καφετζῆς ἔβλεπε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ θυμῆθῇ καὶ ξαναρωτοῦσε.

— Ὁ Νέρω - Ματθαῖος ἤρθε ;

— Ὄχι.

— "Ε, τότε, γράφ' του δυὸ γραμμὲς στῆ σανίδα του γιὰ τιωρία ποὺ δὲν ἤρθε...

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ψάρια εἶχαν θράσεις, μὲ λίγο θαλασσόνερο καὶ ὁ τέντζερης ἀχυλζε ὀρεχτικό. Ἡ θάλασσα ἀπλωμένη πέρα ὡς πέρα, ἐμοιαζε μὲ τραπεζομάνδηλο ἀτέλειωτο. Τὰ χαλίκια τῆς ἀκρογιαλιᾶς σπιθοβολοῦσαν σὰν ἐκθαμβλωτικὸ φῶς τοῦ ἡλίου, σὰν μαργαριτάρια.

Παρέκει ἀπὸ μιὰ πηγὴ σιγοτραγουδοῦσε κρύο δροσερὸ νερὸ ποὺ πηδοῦσε πρὸς τὰ κάτω καὶ χανευόταν στὴ θάλασσα.

— Νὰ ἡ ζωὴ μας, εἶπεν ὁ καπετάνιος, δεξγοντας τὴ φοῦ γόρω καὶ νὰ καὶ τὰ πλοῦτη μας. Καὶ ἔπειτα τὰ ροῦχα μας. Καὶ νὰ καὶ ἡ κατανιὰ μας...

— Ἡ κατανιὰ σας, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγάλο σας θασίλειο, ποὺ καθένας εἶναι στὸν ἑαυτό του μόνον κύριος καὶ στὸν ἑαυτό του μόνον δούλος...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΠΙΚ — ΝΙΚ

ΑΝΕΜΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

— Ἡ ἀρετὲς ἐξαφανίζονται μέσα στὸ συμφέρον, ὅπως οἱ ποταμοὶ μέσα στὴ θάλασσα.

— Γέρος χωρὶς δέξιοπρέπειια μοιάζει μὲ γυναῖκα χωρὶς ντροπή.

— Κολακεία εἶναι ἡ δύναμις τῶν μικρῶν.

— Τὸ μόνο καλὸ τοῦ φθόνου εἶναι ὅτι καταστρέφει τὸν ἴδιο τὸν φθονερό.

— Ἡ τιμὴ καὶ τὸ κέρδος δὲν βρίσκονται πάντα στὸ ἴδιο σακκοῦλι.

— Μόνον ὅσοι δὲν ἔχουν τίποτε, εἶναι πρόθυμοι νὰ μοιράσουν ἀδερφικὰ τὰ πάντα.

— Ἡ κερδοσκοπία πολλὲς φορὲς δὲν ἀπέχει παρὰ λίγα βήματα ἀπὸ τὴν κλοπή.

— Οὔτε ἀπὸ γενρὸ νὰ ζητᾶς κουβέντα, οὔτε ἀπὸ φιλάργυρο ἔλεος.

— Ὁ Ἔρωτας μοιάζει μὲ τὴ σελήνη, τῆς ὁποίας ὁ δίσκος ὅταν δὲν μεγαλώνῃ, μικραίνει.

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΑΡΔΙΣΕΣΤΕ ΣΤΑ ΓΕΛΙΑ

Δυὸ φίλοι ποὺ εἶχαν χρόνια νὰ ἰδωθοῦν, συναντήθηκαν, μιὰ μέρα, στὴν ἀγορά.

— Πῶς τὰ περνᾶς ; ρώτησε ὁ πρῶτος τὸν δεύτερο,

— Ὄχι καὶ τόσο καλά.

— Τόσο τὸ χειρότερο !... Τί ἔκανες ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦχα νὰ σὲ ἰδῶ ;

— Παντρεύθηκα.

— Τόσο τὸ καλλίτερο !

— Δὲν εἶναι ὅπως τὰ λές, γιατὶ παντρεύθηκα κακὴ γυναῖκα.

— Τόσο τὸ χειρότερο ! ἔκανΘε ὁ δεύτερος.

— Ὄχι καὶ τόσο, γιατὶ μοῦδωσε γιὰ προῖκα πενῆντα χιλιάδες φράγκα.

— Τόσο τὸ καλλίτερο !

— Ὄχι καὶ τόσο καλά, γιατὶ ἔδωσα τὰ χρήματα αὐτὰ κι' ἀνάφασα πρόδατα, τὰ ὁποῖα προσεβλήθησαν ἀπὸ ἐπιζωοτία καὶ φοφήσανε ὅλα.

— Τόσο τὸ χειρότερο !...

— Ὄχι καὶ τόσο, γιατὶ μὲ τὴν πούλησι τῶν τομαριῶν τους θὰ ἀποζημιωνόμουνα μὲ τὸ παραπάνω.

— Τόσο τὸ καλλίτερο !

— Ὄχι τόσο τὸ καλλίτερο, γιατὶ τὸ σπίτι, μέσα στὰ ὁποῖο εἶχα τὰ τομάρια, κάηκε προχθές.

— Ὦ ! τόσο τὸ χειρότερο !...

— "Ὄχι τόσο τὸ χειρότερο, φίλε μου, γιατὶ ἦταν μέσα κ' ἡ... γυναῖκα μου !

* * *

Κάποιος καθηγητὴς ἦταν φοβερὸ ἀφηρημένος.

Κάθε πρωὶ ποὺ σηκωνόταν δὲν κατῶρᾶνε ποτὲ νὰ βρῇ τὰ ροῦχα του γιὰ νὰ ντυθῇ, γιατὶ ξεχνοῦσε ποῦ τὰ εἶχε θάλει ἀπὸ θραδύς.

Σκέφθηκε λοιπὸν νὰ κρατῆσῃ σημείωσι, κάθε θράδυ, ποὺ θάζει τὸ κάθε ροῦχο του κ' ἔτσι νὰ μὴ χάνῃ κάθε πρωὶ τὸν καιρὸ του ψάχνοντας.

"Ἔγραψε λοιπὸν:

«Κρεμάστρα στὸ κρεμαστάρι τῆς ντουλάπας. Παντόφλι, στὸ κρεμαστάρι τῆς πόρτας. Σακάκι, κοντὰ στὸ καναπέ. Γιλέκο, στὸ πόμολο τοῦ κρεββατιοῦ. Λαιμοδέτης, στὸ πόμολο τῆς πόρτας. Παντάμισο στὸ τραπεζῆ. Ἔγὼ στὸ κρεββάτι»

Κι' ἀφοῦ καρφίτσωσε τὴ σημείωσι στὴν καρέκλα, ἔπεσε νὰ κοιμηθῆ ἥσυχος.

Τὸ πρωΐ, μόλις ξύπνησε, εἶδε τὴ σημείωσι καὶ σηκώθηκε χαρούμενος.

Σὲ λίγο, κρατοῦντας τὴ σημείωσι, θρῆκε ὅλα τὰ πράγματα, ἀλλὰ στὸ τέλος θέλησε νὰ βρῆ καὶ τὸν... ἑαυτό του, ποὺ σύμφωνα μὲ τὴ σημείωσι του, ἔπρεπε νὰ εἶναι στὸ κρεββάτι.

Πῆγε λοιπὸν στὸ κρεββάτι, σήκωσε τὰ παπλώματα, ἐκύτταξε ἀπὸ κάτω, ἀλλὰ ὁ κ. καθηγητὴς δὲν ἦταν ἐκεῖ !

— "Αχ! φώναξε τότε ἀπελπισμένος. Οὔτε καὶ τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι καλό. Εἶναι μάλιστα τὸ χειρότερο. γιατὶ μ' αὐτὸ ἔχασα τὸν... ἑαυτό μου!

* * *

ΤΑ ΚΟΝΤΕΡΝΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

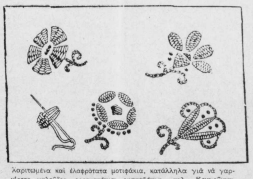

Λορτιαρισμένα καὶ ἐλαφρόστατα μοτιφάκια, κατάλληλα γιὰ νὰ γαρνίρετε μπλούζες, φορεμάτακια, γυναικεῖάκια κτλ. Κεντοῦνται μὲ λινὴ κλωστὴ, μαλλινὲ ἢ κοτόν - περλέ μὲ βελονιὰ τῆς ὁ ποίας δείχνει βέλπτεκα κάτω ἀρίστερ?

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΑΣ

Η ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΜΟΥ

ΚΟΡΗΝΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, Ἔνταῦθα. — Ἔχω γράψει ἐπανειλημμένως σχετικῶς μὲ τὴν περιποίησι τῶν λιπαρῶν δερμάτων. Ὅπως δήποτε ἰδοὺ ἡ συνταγὴ μιᾶς λαμπρᾶς λοσιὸν γιὰ νὰ καθαρίζετε τὸ πρόσωπό σας, τὴν ὁποία μπορεῖτε νὰ κάνετε καὶ μόνη σας: Πάρτε τὸ σπιρτὸ ἑνὸς ἀφρῶδ. Χτυπήστε τὰ καλά. Ὅστε νὰ γίνῃ μιὰ σφυχτὴ μαρέγκα. Κατόπιν προσθέστε σταγόνα - σταγόνα, ὅστε νὰ μὴ κόψῃ τὸ αὐγὸ 200 γραμμάρια καθαροῦ ἀλοιναιθέρματος καὶ τὸν χυμὸ μισοῦ λεμονιοῦ. Περάστε τὸ μίγμα ἀπὸ ἕνα τουλουπάκι καὶ φυλάξτε το σ' ἕνα μπουκάλι μακριὰ ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὴ ζέστη. Σφουγγίζετε μ' αὐτὸ κάθε θράδυ τὸ πρόσωπό σας καὶ κατόπιν πιάστε το μὲ λίγο γάλα ἑστιάτορα, γιὰ νὰ σφίξουν οἱ πόρεις καὶ ξεπλύνετε το μὲ τριανταφυλλόνερο. Ἀπορρόφησε νὰ χρησιμοποιῆτε λιπαρὲς κρέμες. Ἀντὶ γιὰ κρέμα κάτω ἀπὸ τὴν πούδρα σας θάζετε γάλα ἀγγουριοῦ, τὸ ὁποῖον θρίσκετε ἕτοιμο στὰ φαρμακεῖα.

ΩΡΑΙΟΠΑΘΗ, Κολώνας. — Γιὰ νὰ σπέκῃ, ἢ πούδρα ἐφαρμόστε τὴν ἑξῆς μέθοδον. Ἀλείψτε τὸ πρόσωπό σας πρῶτα μὲ ἕνα καλλυντικὸ γάλα. Μπορεῖτε νὰ τὸ θρῆτε ἕτοιμο, ἀλλὰ ἂν δὲν τὸ θρῆτε ἰδοὺ μιὰ συνταγή:

Eau de roses	200 gr.
Lait d' amandes ôpais	50 gr.
Sulfate d'alumine	4 gr.

Λρίψετε τὸ ὑγρὸ καὶ ζερσίνεται καὶ κατόπιν μὲ τὸ ἀποφερίτερο φοῦσι ἑπάνω στὰ πρόσωπό σας λίγο τριανταφυλλόνερο καὶ πουδρωθῆτε. Εἶναι ἀπολύτως θεβαία πῶς μ' αὐτὴ τὴ μέθοδο ἡ πούδρα θὰ κρατῆσῃ.

ΠΕΡΑ-Ι-ΔΑΝ ΤΟΥ ΓΙΑΛΟΥ, Ἔνταῦθα. — Τὸ θερίκι σας κιτρινίζει ἐξ αἰτίας τῶν θαλασσίων λουτρῶν. Θὰ σᾶς συνιστοῦσα ἢ νὰ χρησιμοποιῆτε πολὺ κόκκινο θερίκι ποὺ δὲν ξεθάφη, ἢ, ἀκόμη καλλίτερα, ν' ἀφήνετε ἐπὶ ἑνὸς,δυὸ μῆνες τὰ νύχια σας χωρὶς θερίκι γιὰ ν' ἀναπνεύσουν κι' αὐτὰ λίγακι. Γιὰ νὰ τὰ γυαλίσετε χρησιμοποιῆτε πολισσούρ.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗΝ, Βόλον. — Δὲν εἶναι ποτὲ πολὺ νωρὶς γιὰ νὰ κάνῃ κανεὶς μασσαζ στὸ πρόσωπο. Πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ 19—20 ἐτῶν καὶ ὄχι ὅταν παρουσιασταῖν κιόλας ἢ μυτίδες. Πέντε λεπτὰ κάθε πρωΐ καὶ κάθε θράδυ εἶναι ἀρκετά. Δὲν χρειάζεται νὰ κάνετε σπουδαῖα πράγματα. Ἁπλῶς νὰ χτυπᾶτε ἐλαφρὰ τὸ πρόσωπό σας ὅστου νὰ κοκκινίσῃ. "Αν τυχὸν καὶ τὸ δέρμα σας εἶναι λιπαρὸ, ἀντὶ γιὰ ἀπαλσάφτστε κρέμα, θάζετε τάλκ. "Αν εἶναι ξηρὸ, χρησιμοποιῆτε αὐτὴν τὴν κρέμα:

Beurre de cacao	10 gr.
Miel de varbonne	25 gr.
Blanc de baleine	5 gr.
Huile d'amandes douces	25 gr.
Eau de roses	15 gr.
Sue d'arachide	15 gr.

ΜΩΛΟΝΤΑ ΦΑΛΚΡΟΝ, Ἔνταῦθα. — Γιὰ νὰ διορθώσετε τὸ φιδάκιμό σας σᾶς συνιστῶ πρῶτα-πρῶτα νὰ πετάξετε τὸ χτένι καὶ νὰ κλείσετε ἀπολύτως τὴν θρύσι μὲ τὸ νερό, ἐξ ἀναπέτου δὲ νὰ τραμπιεθῆτε μιὰ σκληρὴ θούρτσα καὶ νὰ θάσετε τὰ σᾶς ἐπομένους τὴν ἑξῆς λοσιὸν γιὰ λιπαρὰ μαλλιά.

Thymol	1 gr.
Huile de cade	8 gr.
Teinture de canphre	100 gr.
Teinture de cachon	10 gr.

Ἐπὶ πέντε μέρες στὴ σειρὰ κάνετε μιὰ καλὴ φρίζιόν στὰ μαλλιά σας μὲ τὸ μίγμα αὐτὸ καὶ κατόπιν λουζεσθε μὲ κατσομάστουνο. Κατόπιν χρησιμοποιεῖτε τὴν κατωτέρω λοσιόν:

Ecorce de chêne	15 gr.
Feuilles de saule	5 gr.
Feuilles de sange	10 gr.
Eau	100 gr.
Eau de cologne	20 gr.

Κάνετε φρίζιόν ἐπὶ 10 μέρες στὰ μαλλιά σας κατόπιν ξαναλουζεσθε καὶ ξαναχρίζετε μὲ τὴν ἄλλη λοσιόν. Ἡ θεραπεία αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεται ἐπὶ 15 μέρες κάθε μῆνα.

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ